ANUL XI. No. 1206 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 21 Iunie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Formula Diviziei naţionale trebuie modificată

Peste câteva zile, marea probă a campionatului naţional de football va fi consumată. E prematur să vorbim de un bilanţ sportiv sau financiar.

După ultimele etape vom face şi acest lucru, căci pentru viitorul competiţiei, concluziile ce le vom trage, vor fi de folos instituţiei.

Se poate însă angaja o discuţie pe altă temă, pe care noi o considerăm actuală.

Formula diviziei Naţionale n'a corespuns, în raport cu interesele sportive şi materiale ale echipelor competitoare.

In fiecare serie n'au fost decât două trei matchuri interesante, iar restul la un nivel mult sub acel al partidelor de interes local.

In seria A. de pildă: Unirea Tricolor — C. A. O., Venus — Universitatea, au fost urmate de partide complect şterse. In cealaltă serie, afară de Ripensia — C. F. R. sau Gloria — Crişana n'au fost întâlniri cu o prea mare putere de atracţie. Ori, aceste oscilaţii de interes, au provocat în primul rând o deosebire de atitudine din partea publicului.

La Venus — C. A. O. au venit 6000 de spectatori, la Venus — R.G.M.T. o biată mie de suporteri de club.

In definitiv, veţi spune ca un campionat nu poate ocaziona numai partide interesante. E drept. In nici un caz însă, matchurile lipsite de interes nu trebue să constitue majoritatea. Şi dacă totuşi, lucrurile se prezintă astfel ele constitue o lacună a formulei campionatului naţional.

Mai strict interesantă pentru viaţa grupărilor este altă consecinţă, a sistemului de desfăşurare a Diviziei Naţionale.

Conform formulei în vigoare, fiecare serie cuprinde câte şapte echipe.

Aceasta înseamnă că anual au asigurate programul pentru 12 zile de jocuri.

Ori, în cursul probei la sfârşitul căreia ne aflăm, s'a putut uşor observa câte neajunsuri are această sărăcie a programului. Au fost echipe cari n'au avut joc dela 7 Mai până la 28 Mai sau câte o lună întreagă în toamna trecută.

Aceste pauze pe lângă c'au răpit competiţiei calitatea cea mai utilitară: continuitatea, din punct de vedere material au fost cu totul nefaste.

Lipsite de un program care să le asigure o activitate constantă, unele grupări au fost silite să recurgă la deplasări în streinătate sau la importul echipelor străine.

Atât prima, cât şi a doua soluţie pentru necesităţile de program ale grupărilor, ni se par nepotrivite. Vom argumenta teza noastră.

In football ca şi în celelalte domenii, ţările s'au angajat în politica numită a zidului chinezesc. Echipele găsesc tot mai greu plasamente în Europa, iar atunci când li se oferă un angajament, condiţiile materiale sunt foarte modeste.

Numai la noi mai găsesc debuşeu echipele străine, reuşind să scoată bani din ţară. Nu e greu de ghicit de ce.

Formula campionatului naţional dela noi este inferioară celei din majoritatea ţărilor din Europa.

Competitorii Diviziei Naţionale n'au de susţinut decât 12 matchuri oficiale anual. Pentru restul zilelor de joc sunt constrânse să recurgă la echipele străine. N'au încotro. Şi atunci, fără să vrea, în timp ce unele formaţii dela noi sunt în şomaj, celelalte provoacă evaziunea banului românesc în străinătate.

In sfârşit, un defect strict sportiv al formulei.

După două tururi destul de grele, două echipe reuşesc să ajungă în capul seriilor respective şi se califică pentru finală. Este oare logic, sportiv, ca după greutăţile tururilor campionul să fie desemnat în două matchuri, în a căror desnodământ hazardul joacă un rol hotărâtor.

Utilitatea Diviziei Naţionale este indiscutabilă. Experienţa primului an e foarte eloquentă şi confirmă toate previziunile noastre de acum un an când am susţinut necesitatea realizărei imediate a instituţiei. Formula are însă defecte.

Şi momentul este extrem de favorabil pentru remedierea lor.

Intr'o serie de articole ce le vom publica în numerile viitoare, vom aduce soluţii încercate în alte ţări, a căror aplicare la noi ar aduce o enormă îmbunătăţire a campionatului naţional.

LIS.

De ce ne mai mirăm?

N'a fost concurs atletic în ultima vreme care să nu provoace una şi aceiaşi constatare: suntem printre ultimii în Europa în ceiace priveşte calitatea performanţelor. Dacă nu chiar ultimii. Nici un progres dela un concurs la altul, nici o umbră de ameliorare a unui bagaj de mizere performanţe cu care nu ne putem prezenta nicăeri fără riscul de a ne face ridicoli. Şi întotdeauna am încercat să găsim o explicaţie plauzibilă, unei stări de lucruri deprimantă, într'un sport care în ţări cu alte resurse decât ale noastre, constitue temelia întregii vieţi în aer liber. Şi, mărturisim, ne-a fost greu s'o găsim, cu atât mai mult cu cât ştiam că atletismul românesc se află în mâinile unor conducători pricepuţi, harnici şi desinteresaţi până la neglijarea propriilor lor ocupaţiuni.

Iată însă că dela o vreme am început să pătrundem acest mister profund.

Suntem aproape de sfârşitul sezonului de vară, când, în mod normal nu se mai practică nici un sport. Footballul este la încheere, rugby-ul la fel şi ar fi trebuit să fie şi atletismul, dacă, din întâmplare, nici nu şi-a deschis până azi mizerul său sezon.

Acesta-i adevărul şi de aci derivă explicaţia unei nedumeriri atât de vechi. Când altădată, pe vremea aceasta, toate concursurile atletice înscrise în program erau gata consumate, astăzi, atletismul bucureştean stă ca viţelul la poarta nouă în faţa unui program virgin, de care nu s'a atins încă şi pe care, nici dacă ar vrea, nu l'ar mai putea consuma în condiţiuni normale.

Concursuri clasice, campionate regionale, şcolare şi universitare, pentru alcătuirea cărora s'a deliberat o iarnă întreagă, au rămas înscrise într'un program sortit să rămână pe hârtie.

Şi acum motivul: în ultimele săptămâni a plouat întotdeauna Duminica dimineaţa, când se desfăşoară la noi concursurile atletice. Un motiv, după cum se vede, foarte îndreptăţit, pentrucă orice se poate cere atletismului, afară de o desfăşurare normală sub torente de apă. Acest sacrificiu nu l'a cerut nimeni atletismului bucureştean, pentru că ar fi un non sens.

Contra naturii nu poate lupta nimeni. Dar, cu puţină bunăvoinţă se poate oricând găsi un compromis. Care în cazul de care ne ocupăm, nu trebuia căutat prea mult. Căci, în loc să se fi amânat concursurile din Duminică în Duminică dimineaţa, când, — ca un făcut — ploua mereu, se puteau amâna de dimineaţă pentru după amiază, când,— tot ca un făcut — n'a plouat niciodată. O singură încercare dacă s'ar fi făcut, azi am fi avut un sezon atletic încheiat.

Atleţii însă, cari visează performanţe mari, cari se vor trimişi la Olympiade pe contul statului, au preferat să nu sacrifice bunătate de Duminică după amiază, când se fac deobiceiu petreceri în familie, cu vin şi lăutari.

Azi avem explicaţia şi nu ne mai mirăm.

O oră cu Fernand Premont

Excelentul manager belgian despre: matchul Etienne—Spakow, valoarea boxului românesc, întâlnirea Axioti—Roth şi altele...

Sâmbăta trecută Spakow a boxat cu Etienne; peste trei zile, Axioti va lupta cu Roth pentru un titlu european.

In interval de o săptămână deci, două exemplare preţioase ale boxului belgian, complectează impresia lăsată altă dată de Petit Biquet, Degand şi ceilalţi cari ne-au vizitat.

Nu ştim ce convingere şi-au format spectatorii despre boxul belgian. Un lucru este însă cert: ţărişoara dela Nord Vestul Europei contează ca o mare putere pe harta boxului mondial.

Intreaga viaţă modernă a pugilismului este presărată de nume belgiene, cari au jucat în disputarea principalelor titluri, roluri decisive. La un moment dat Belgia avea cinci campioni europeni, şi challengeri pentru alte două.

Impresionanta dezvoltare a boxului belgian are multe explicaţii. In primul rând însă, trebue subliniat că oamenii cari se ocupă de acest sport în Belgia sunt *specialişti consacraţi*, ale căror cunoştinţi transmise unor elemente pline de calităţi naturale formează boxeuri de valoare.

Unuia din aceştia îi dăm cuvântul în reportajul de faţă.

D. Premont, managerul boxeurilor Etienne şi Roth, nu este numai un technician în ale boxului, ci şi un foarte bun cunoscător al problemelor sportive în cadrul social.

DUPA MATCHUL SPAKOW—ETIENNE

Ştiind că slăbiciunea managerilor este să aibă ocazia să vorbească despre matchurile pensionarilor, prima întrebare pe care o punem d-lui Premont se referă la întâlnirea Etienne—Spakow.

«Jack a fost învins, incontestabil. N'a arătat însă decât 50 la sută din valoarea sa. Ca manager conştiincios, recunosc înfrângerea şi mă gândesc la revanşă, lucru pe care îl voiu aranja imediat după sosirea mea la Bruxelles.

Imi dau seama, că începând din repriza şasea n'a fost decât un om în ring. Etienne a înţeles acest lucru, căci după match mi a spus: a fost o lecţie pentru mine.

Altfel mi-a plăcut foarte mult ambianţa generală a reuniunei. Publicul e foarte vioi. Participă activ la toate fazele, vociferează, se agită, într'un cuvânt exteriorizează sentimentele. Spectatorii dv. se aseamănă cu cei din Argentina.

In orice caz e mai plăcut să boxezi într'o astfel de atmosferă, decât în una glacială ca aceia din Nord.

DE CE ARE BELGIA BOXEURI BUNI

Este ciudat faptul că Belgia a dat boxului elemente de mare valoare,

FERNAND PREMONT

fără să fi strălucit în celelalte sporturi.

D. Premont ne explică lucrul acesta, cu o argumentaţie remarcabilă.

«Belgianul e bătăuş. Când e vorba de bătaie suntem în prima linie. Cred că ştii din istorie, că atunci când am doborât adversarii, am început să ne batem între noi... Afară de aceasta, poporul nostru este foarte răbdător şi rezistent.

«Cu ajutorul acestor calităţi naturale, maeştrii noştri au putut forma boxeuri de valoare.

«Calităţile technice ale boxeurilor au explicaţia lor. Managerii belgieni nu sunt oameni de afaceri; sunt mai mult îndrumători. Toţi sunt buni maeştri şi se îngrijesc de educaţia boxeurilor.

Apoi, managerul în concepţia belgiană îndeplineşte un rol social. Caută totdeauna să asigure pensionarului o existenţă şi un cămin. Nici un boxeur profesionist belgian nu trăeşte exclusiv din practicarea sportului».

DESPRE BOXEURII ROMANI

Am cerut d-lui Premont o părere asupra boxeurilor români pe care i-a văzut la Bucureşti.

«Am fost plăcut impresionat de cele văzute la dv. In greutăţile mici aveţi elemente cari au cel mai rafinat stil occidental.

«Văd posibile o serie de matchuri mari, între Toma Aurel, Gorun şi câţiva boxeuri de clasă europeană.

Un match Toma Aurel—Praxylle Gidé pentru titlul european îl consider foarte deschis.

SITUAŢIA MONDIALA

După matchul Baer—Schmelling, problema supremaţiei mondiale a luat o turnură neaşteptată. Am cerut d-lui Premont o opinie asupra acestei chestiuni.

«Nu pot să mă pronunţ asupra cazului special de care mi vorbeşti.

«In orice caz, americanii au început să piardă teren tot mai mult. Nu vor trece şase luni şi toţi boxeurii lor de clasă se vor aduna la Paris, unde vor pierde titlurile».

«AXIOTI PRIN K. O. SAU ROTH LA PUNCTE»

Pensionarul meu este bine pregătit. Depe acum anunţ că nici o scuză nu vom invoca în cazul înfrângerii lui Roth.

După cum se prezintă situaţia, ori Axioti va invinge prin k. o., ori Roth va câştiga net la puncte.

PROECTE

«Indată după reîntoarcerea noastră în Belgia, Etienne va boxa cu Steyert, fratele lui René Devos. Pensionarul meu îşi va pune titlul în joc.

In ce-l priveşte pe Roth, în cazul când va fi învins, are asigurate trei matchuri de mai mică importanţă. Iar în cazul unei victorii, îşi va pune titlul în joc, imediat ce va fi provocat de un om calificat.

«Eu sunt partizanul ideii că un campion trebue să răspundă oricărei provocări».

A. S. R. Principele Nicolae scos din cursa automobilistă dela Mans

Cursa internaţională automobilistă de 24 ore s'a disputat anul acesta, pe circuitul dela Mans, pentru a 11-a oară.

Intrecerea a fost atracţioasă dela început şi până la sfârşit şi a culminat în ultima oră când cele două perechi fruntaşe s'au duelat cu o înverşunare rară.

La startul probei s'au aliniat 29 trăsuri, cu un număr dublu de piloţi. Printre cei plecaţi în cursă a fost şi A. S. R. Principele Nicolae al României, făcând echipă cu Cattaneo şi pilotând o maşină Duesenberg de 6882 cmc. Augustul alergător avea sub controlul său maşina de cea mai mare capacitate a lotului. Acest lucru însă a constituit un serios handicap pentru A. S., dat fiindcă marea cilindraţie a motorului cerea realimentări dese. Ori, regulamentul probei nu permite reaprovizionarea cu combustibil. decât după un anumit număr de tururi.

A. S. R. Principele Nicolae a fost deci scos din cursă, aproape de sfârşitul celei de a şasea oră, pentru motivul că se realimentase a doua oară, numai după 22 tururi, în loc de 24. In momentul luărei de către juriu a acestei hotărâri, reprezentantul culorilor româneşti se găsea în poziţia cincea, după perechea Chiron-Cortese şi efectuase 46 tururi, faţă de cele 50 acoperite de echipa Nuvolari-Sommer, conducătoarea alergărei. In urma A. S. Principelui Nicolae mai figurau în cursă alte 17 echipe, iar restul [illegible] tanţilor abandonaseră din cauza feritelor pene.

Deci situaţia alergătorului [illegible] era cât se poate de bună, în momentul intervenirei hotărârei [illegible] riului şi credem că, dacă necesitatea reaprovizionărei nu ar fi obligat pe A. S. R. să oprească contrar regulamentelor probei, până la [illegible] ar fi jucat un rol [illegible] frunte în alergare.

Din cele 29 echipe partante, numai 13 au terminat alergarea în conformitate cu prevederile regulamentului.

Victoria a revenit perechei R. Sommer-T. Nuvolari, care a parcurs în 24 ore, o distanţă de 3144 km. 038, realizând o medie orară de 131 km. 001 şi bătând toate recordurile în fiinţă.

Tandemul Chinetti-Varent cu care învingătorii au dus o luptă acerbă, s'a clasat al doilea, la o distanţă de numai 400 metri.

Al treilea a sfârşit Lewis-Richards, acoperind în 24 ore, 3043 km. 375.

Cel mai repede tur al probei a fost reuşit de Nuvolari care a acoperit turul 159-lea cu o viteză orară de 146 km. 350.

Comitetul Uniunii se va constitui Joi

După cum se ştie, conform nouei legi de Educaţie fizică, Uniunea a căpătat o cu totul altă alcătuire. Comitetul ei central nu va mai fi ca până acum ales de adunarea generală a cluburilor, ci va fi format din preşedinţii tuturor federaţiilor, cărora se adaugă delegaţii ministerelor armatei, instrucţiunii publice şi muncii.

Formarea comitetului după noule norme urma să se facă în şedinţa specială de Luni seară. Această şedinţă însă a fost amânată pentru Joi, astfel că noua conducere a sportului românesc va fi cunoscută deabea mâine seară, când vor fi prezenţi la sediul U.F.S.R. toţi preşedinţii de federaţii precum şi delegaţii ministerelor.

Ministerele de resort vor fi astfel reprezentate în noul comitet al UFSR,

Ministerul armatei: d. general **Virgil Bădulescu, director general al ONEF.-ului.**

Ministerul instrucţiunii: d. Em. **Bucuţa, secretar general.**

Ministerul muncii: d. dr. Sabin **Manuilă.**

CINE VA FI PREŞEDINTELE UNIUNII?

Din cele ce se cunosc până acum este aproape sigur că noul comitet al UFSR va încredinţa d-lui George Plagino sarcina de a prezida şi de aci înainte destinele Uniunii.

Marea personalitate a d-lui Plagino îl desemnează din nou în fruntea organului de conducere a sportului, unde vasta experienţă şi dragostea pentru sport a preşedintelui federaţiei de tir vor servi fără îndoială mişcării sportive româneşti.

Secretarul general al Uniunii va fi ales, probabil, d. Mihail Savu preşedintele federaţiei de nataţie.

Ca vice preşedinţi se vorbeşte insistent de alegerea d-lor general Virgil Bădulescu şi Dinu Cesianu, ministrul României la Paris.

76 m. 10 la aruncarea suliţei

UN NOU RECORD MONDIAL

Se anunţă din Helsingfors că în cursul unei recente reuniuni, Matti Jarvinen a aruncat suliţa la 76 m. 10, distanţă care constitue un nou record mondial.

După cum se poate vedea de pe urma acestei performanţe senzaţionale, Jarvinen deţine azi o formă extraordinară.

După ce a bătut, recent, cu 74 m. 28 şi 74 m. 61 propriul său record al lumii care era de 74 m. 02, iată-l azi depăşind 76 metri.

Este locul să ne întrebăm unde va mai fi împins recordul acestei specialităţi?

Campionatele internaţionale ale României

Pallada, Reti, Puncec, Somoghy şi Pulieff-Golescu campioni

Eri au luat sfârşit campionatele internaţionale ale României, cari au repurtat un remarcabil succes sportiv prin luptele pasionante la care au dat loc. Câteva sute de persoane, obişnuiţii campionatelor, au populat şi de data aceasta vasta tribună a Tennis Clubului. Este foarte trist că publicul nostru este atras numai de nume mari, chiar când aceştia sunt foşti jucători, şi nu de sportul practicat de tineri în plină ascensiune, ca oaspeţii noştri Jugoslavi, cari au ajuns la o bună clasă. (Este suficint să amintim că Puncec a învins la Milano acum 2 săptămâni pe André Merlin clasat al 6-lea în Franţa).

Partea leului au avut-o reprezentanţii Zagrebului: Pallada, Schäffer şi Puncec. Noul campion, care posedă un joc de o precizie matematică şi un serviciu foarte tăiat, a avut mult de luptat contra compatriotului său Puncec în semifinală, câştigând deasemenea la luptă în finală contra lui Schäffer care s'a resimţit oarecum de oboseala matchului său din ajun cu Paschofski.

Puncec a fost cel mai bun jucător de dublu şi de mixt din aceste campionate. Bine susţinut de Reti a câştigat campionatul la dublu domni şi a pierdut finala de mixt într'un match pasionant.

Dintre oaspeţii cehoslovaci, Zvoralek şi Paschofski au fost cam de aceiaşi forţă. Paschofski a învins pe Pulieff, rezistând frumos lui Schäffer. Zvoralek a avut însă neşansa de a cădea într'un sfert cu Palada, câştigătorul campionatului, căruia i-a cedat numai după 3 seturi disputate.

Nicolaidis şi Xydis au fost înfrânţi de jucătorii români. Nicolaidis este fără îndoială mai bun decât partenerul său, cu care formează însă o excelentă echipă de dublu. Au făcut o partidă memorabilă contra perechei Schäffer-Palada, partidă pe care au pierdut-o la limită, poate din cauza nervozităţii lor excesive. Publicul care simpatiza pe tinerii jucători greci a regretat unanim înfrângerea lor în semifinala de dublu.

*

La doamne, victoria d-rei Şomoghy n'a mirat pe nimeni. Iasbereny s'a dovedit în plină ascensiune cedând învingătoarei numai după un long-set în set-ul al treilea.

D-na Romalo n'a avut încă regularitatea necesară pentru a bate o jucătoare ca Somoghy.

D-na Butculescu s'a dovedit din nou o excelentă jucătoare de mixt, iar d-na Caracostea în vizibil progres faţă de sezonul trecut.

*

Dacă la doamne am cucerit titlul din lipsă de combatante străine, la domni nici un român nu s'a clasat în semifinală.

Aici, după cum era întocmit tabloul, toate speranţele se îndreptau spre Pulieff.

Minusculul Paschofski l'a eliminat însă cu toate că Pulieff îi era superior ca lovitură. N'a fost însă în bună formă fizică, căci altfel nu se explică faptul că a condus cu un set şi apoi 5:2, pentruca să piardă în urmă 11 jocuri la rând.

De remarcat speranţele cluburilor de pe Bulevard, Segall şi Caralulis, cari au la activul lor câte o partidă excelentă.

Tot eri s'a jucat o partidă de antrenament între De Monpurgo, faimosul as al tennisului italian şi Nicolae Mishu. De Morpurgo se stabileşte la Bucureşti, fiind director al filialei locale Dunlop.

Prezenţa sa va contribui desigur la ridicarea tennisului românesc.

REZULTATELE TECHNICE

Simplu domni: 1. Palada (Zagreb), 2. Schäffer (Zagreb), 3. Puncec (Zagreb) şi Paschofski (Praga).

Simplu doamne: 1. d-ra Somoghy (Arad), 2. d-na Romalo (T. C. R.), 3. d-nele Caracostea (T. C. R.) şi d-ra Iasbereny (Timişoara).

Dublu domni: 1. Reti (Juventus Buc.), Puncec (Zagreb), 2. Palada-Schäffer (Zagreb), 3. Nicolaidis-Xydis (Atena) şi Zavorak, Paschofski (Cehoslovacia).

Dublu mixt: 1. Pulieff-Golescu (T. C. R.), 2. Puncec (Zagreb), Somoghy (Arad), 3. Reti-Butculescu şi Paschofski-Arato.

Dublu doamne: 1. Golescu, Romalo (T. C. R.), 2. Caracostea-Somoghy.

Teamul Tilden din nou în Capitală

Aşii profesionişti vor juca la 30 Iunie 1 şi 2 Iulie

După excelenta impresie făcută în turneul de anul trecut, managerul trupei Tilden et Co. a primit din Bucureşti o serie de oferte pentru un nou turneu în capitala României.

Aceste oferte nu au fost soluţionate decât zilele trecute, când managerul lui Tilden a încheiat definitiv programul turneului de vară. Una din oferte a fost găsită acceptabilă, astfel că în zilele de 30 Iunie, 1 şi 2 Iulie, aşii mondiali ai tennisului profesionist vor fi din nou în Bucureşti.

Turneul va fi de data aceasta mult mai interesant, dat fiind faptul că va lua parte şi jucătorul italian de Morpurgo, care stabilit în Bucureşti în interese comerciale, va activa sub culorile Tennis Clubului. Un reprezentant al unui club bucureştean în luptă cu cei mai buni jucători din lume este un punct în plus de atracţie, mai ales dacă ţinem seama de faptul că valoarea ridicată a acestuia i-a permis, pe vremea când Tilden era încă amator şi în plină glorie, să-l înfrunte pe cele mai importante courts-uri din lume.

După cum se vede, sezonul de tennis al Capitalei va fi încheiat cu un mare eveniment, pe care bucureştenii îl aşteaptă cu îndreptăţită nerăbdare.